

भिच्

भिच्चाकः, पुं, (भिचते इति । भिच् + "जख्य-
भिचकुड्डुण्टट्टः वाकन् " ३।२।१५। इति
वाकन् ।) भिचुकः । इति सिद्धान्तकौमुदी ।
भिच्चाकी, स्त्री, (भिच्चाक + धिवात् डीष् ।)
भिचुकी । इति सुप्रबोधयाकरणम् ।
भिच्चाचरः, पुं, स्त्री, (भिच्चा चरतीति । भिच्चा +
चर + "भिच्चासेनादायेषु च ।" ३।२।१७। इति
टः ।) भिचुकः । इति सिद्धान्तकौमुदी ।
(खनामखातो भोजनरपतेः पुत्रः । यथा,
राजतरङ्गियाम् । ८।१७ ।
"राज्ञां विभवमत्नां यं भोजी हर्षवृपात्मजः ।
आत्वं षट्त्रिंशत्तानन्तरं गुरुभिः शिशुम् ।
आयुष्यामेतस्मात्तन्नामभिश्चाभिराभियम् ॥")
भिच्चाटनं, स्त्री, (भिच्चार्यमटनं मममट् ।)
भिच्चार्यममनम् ; यथा,—
"अहं हानवैरिणा गिरिजयाप्यहं हरस्याहृतं
द्वैतं जगतीतले अरहराभावः ससुखीजति ।
गङ्गा वारिधिमन्तरं शशिकला नागाधिपः
आतकं
सर्वज्ञमधीश्वरत्वमगमत् त्वां माच भिच्चा-
टनम् ॥"
इत्युद्भटः ।
भिच्चाशिवं, स्त्री, (भिच्चाशिनो भिचुकस्य भावः ।
भिच्चाशिन + ल ।) पेशुम् । इति हारा-
वली ।
भिच्चाश्री, [नृ] ङि, (भिच्चा अत्रातोति । अश्र +
ङिनिः ।) भिचुकः । इत्युच्चादिकोवः । यथा,—
"भिच्चाश्री विचरेदयामं वन्देयेदि न जीवति ॥"
इति प्रायश्चित्तविवेकः ।
भिच्चुः, पुं, (भिच्यश्रीकः । भिच्य याचने +
"वनाश्रंभिच्य उः ।" ३।२।१६। इति उः ।)
ब्रह्मचार्याद्याश्रमचतुष्टयान्तगतचतुर्थाश्रमी ।
आश्रमशब्दोऽर्थं धर्मिपरो धर्मपरश्च । इति
भरतः । तत्पर्यायः । परिव्राट् २ कर्मन्दी ३
पाराशरी ४ मन्त्रो ५ इत्यमरः । १।७।४२।
परिव्राजकः ६ पराशरी ७ ब्रह्मकः ८ । इति
शब्दरत्नावली । तस्य धर्मो यथा,—
"भिचोर्धर्मं प्रवक्ष्यामि तन्निबोधत सत्तमाः ।
वनाद्यहाहा जलैर्दिं सर्वदेवदक्षिणाम् ।
प्राजापत्यां तस्मै तु अयिमारोष्य चात्मनि ।
सन्भूतहितः शान्तिद्वन्द्वी सकमलकुडुः ॥
सर्वारामं परिव्रज्य भिच्चार्यो याममाश्रयेत् ।
अप्रमत्तचरेद्भिक्षं चायाहे नातिशयितः ॥
रहिते भिचुकैर्यामे याचामात्रमलोलुपः ।
भवेत् परमबंधो वा एकदण्डो यमादिहत् ॥
विह्वयोगस्यजन् देहममृतत्वमिहाप्नुयात् ।
योगमश्वस्य मितशुकं परां विह्वमवाप्नुयात् ॥
हातातिथिप्रियो ज्ञानी यद्दो आद्वैपि सुच्यते ॥"
इति गारुड १०३ अध्यायः । ७ ॥
अपि च ।
"चतुर्ष्वश्रमो भिचोः प्रोचते यो मनी-
षिभिः ।

भिण्डा

तस्य स्वरूपं गदतो मम श्रोतुं वृपार्हसि ॥
पुत्रद्वयकलत्रेण त्वत्कृच्छो नराधिप ! ।
चतुर्थमाश्रमस्थानं गच्छन्निहूतमनुसरः ॥
त्रैवर्णिकांस्वजेतु सर्वानारम्भानवनीपते ! ।
भिच्चादिषु समो मैत्रः समस्तैवेव जन्तुषु ॥
जरायुजाह्नवादीनां वाङ्मनःकर्मभिः कषित् ।
युक्तः कुर्वीत न द्रोहं सर्वसङ्गांश्च वर्जयेत् ॥
एकरात्रस्थितिर्ग्रामे पञ्चरात्रस्थितिः पुरे ।
तथा तिष्ठेद्दुष्या प्रीतिर्ज्ञेयो वा नास्य जायते ॥
प्रायश्चित्तानिमित्तश्च अङ्गारे भुक्तवज्जने ।
कावे प्रशक्तवर्णां भिच्चार्यं प्रयंटेद्दुःखान् ॥
कामः क्रोधोपलया दर्पमोहोभादयश्च ये ।
तांस्तु दोषान् परिकल्प्य परिव्राजकैर्मो भवेत् ॥
अस्य सर्वसन्निधौ दृष्ट्वा यश्चरते सुनिः ।
न तस्य सर्वभूतैश्चो भयस्तुत्पद्यते कषित् ॥
हृत्वाधिहोत्रं खण्डरीरसंस्थं
शारीरमभिश्च सुखे लुहोति ।
विप्रस्तु भेषोपगतैर्हविर्भि-
क्षितामिना स ब्रजति स्र जोकान् ॥
भोक्ष्वाश्रमं यश्चरते यथोक्तं
सुचिः सुसङ्कल्पतनुद्विगुक्तिः ।
अग्निर्वनं ज्योतिरिव प्रशान्तं
स ब्रह्मलोकं अयति द्विजातिः ॥"
इति विष्णुपुराणे ३ अंशे ६ अध्यायः ॥ ३ ॥
उद्भेदः । इति जटाधरः । आषष्ठीचुपः ।
इति राजनिर्घण्टः । कोकिलाचः । इति भाव-
प्रकाशः ॥
भिचुकः, पुं, स्त्री, (भिचुरेव । भिचु + स्वार्थे
कन् । यद्वा, भिचते इति । भिच + उक ।)
भिचोपजीवी । तत्पर्यायः । मार्गकः २ याच-
नकः ३ वनीयकः ४ याचकः ५ । इति
जटाधरः । अर्थो ६ । इत्यमरः । (यथा,
मनुः । ३।२४३ ।
"ब्राह्मणं भिचुकं वापि भोजनार्थं सुपस्थितम् ।
ब्राह्मणैरेभ्यनुज्ञातः शक्तितः प्रतिपूजयेत् ॥"
पारिभाषिकभिचुका यथा, अत्रिः ।
"ब्रह्मचारी यतिश्चैव विद्यार्थी गुरुपौषकः ।
अन्नमः चौरवृत्तश्च षड्भेते भिचुकाः स्मृताः ॥"
भिचुसंचाटी, स्त्री, (भिचु सचटते इति । भिचु
+ सच् + चट + अच् । गौरादित्वात् डीष् ।)
चीवरम् । इति हेमचक्रः । यथा, सुश्रुते
उत्तरतन्त्रे ३३ अध्याये ।
"पुरीषं कौकुटं केशार्थं चर्मसर्पलक्ष्मण्यथा ।
जीर्णं च भिचुसंचाटीं धूपनायोपकल्पयेत् ॥"
भिक्कः, पुं, (भय्यते इति । भग् + डः ।) एषोदरा-
दित्वात् साधुः ।) भिक्काचुपः । इति राज-
निर्घण्टः ।
भिक्कः, (भिक् । स्वार्थे कन् ।) भिक्काचुपः ।
इति राजनिर्घण्टः ।
भिक्का, स्त्री, (भिक्क + अजादित्वात् टाप् ।)
चुपविशेषः । भिक्की इति ख्याता । तत्पर्यायः ।
भिक्कीतकः २ भिक्कः ३ भिक्ककः ४ क्षेत्र-

भिद्

सम्भवः ५ चतुष्यदः ६ चतुःपुण्डः ७ सुप्राकः ८
असृष्टकः ९ करपर्यः १० उचवीजः ११ ।
अस्या गुणाः । अन्तरवत्वम् । उच्चात्मम् ।
याहित्वम् । रुचिकरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
भिक्कीतकः, पुं, (भिक्की सती तदति हसतीति ।
तक् + अच् ।) भिक्काचुपः । इति राज-
निर्घण्टः ।
भित्तं, स्त्री, (भिद्यते स्मेति । भिद् + क्तः । "भित्तं
शकलम् ।" ८।२।५६ । इति निघातकारस्य
नलाभावो निपात्यते ।) खड्गम् । इत्यमरः ।
१।३।१६ ।
भित्तिः, स्त्री, (भिद्यते इति । भिद् + क्तिन् ।)
यथादेमृद्विदिकादिमन्वी इति । कौष्य इति भित्
इति च ख्याता । तत्पर्यायः । कूचम् २ । इत्य-
मरः । २।२।४ । भित्तिका ३ कूचम् ४
कूचकम् ५ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
विश्वकर्मप्रज्ञाश्च । पञ्चमाध्याये ।
"मानेनानेन विस्तारो भित्तीनाम् विधीयते ।
पादे पञ्चगुणं कृत्वा भित्तीनाम् सुख्यो भवेत् ॥"
प्रमेदः । सविभागः । अवकाशः । इति विश्वः ।
प्रदेशः । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
रघौ । ५।४३ ।
"अथोपरिष्ठाद् अमरेर्धमङ्गिः
प्राक् कृषितान्तःसविनप्रवेशः ।
निर्घोतदानामलगात्कभित्तिः
वैच्यः सचितो गज उक्कमम् ॥")
भित्तिका, स्त्री, (भिद्यते भित्ति वेति ।
भिदिर विदारणे + "कृतिभिदिजतिभ्यः कित् ।"
उवा० ३।१७७ । इति तिकन् । कित् स्यात् ।)
कूचम् । इति शब्दरत्नावली । पल्ली । इति
हेमचक्रः ।
भित्तिचौरः, पुं, (चोरयतीति । चुर + अच् ।
चौर एव स्वार्थे अच् । चौरः । भित्त्या कूचादि-
भेदेन चौरः ।) चौरविशेषः । सिंहाल चौर
इति भाषा । तत्पर्यायः । खानिनः २ कूच-
क्लिन् ३ । इति शब्दरत्नावली ।
भित्तिपातनः, पुं, (पातयतीति । पत + ङिच् ।
कर्त्तरि स्त्री । भित्तीनां पातनः ।) महान्द्रवकः ।
इति राजनिर्घण्टः ।
भित्, [हृ] स्त्री, (भिद्यते इति । भिद् + "सत्
कृदिवद्दुहदुहयुजिदिभेदेति ।" ३।२।६१ ।
इति क्तिप् ।) प्रमेदः । इति जटाधरः ।
(भिनत्तीति । भिद् + तच्चीजादिषु "अन्वतो-
ऽपि दृश्यते ।" इति क्तिप् ।) भेदकर्त्तरि ङि ॥
(यथा, ऋग्वेदे । ७।१७४ । ८ ।
"भिनत्पुरो न भिदो अद्वैतं नमो वधरदेवस्य
पौयोः ॥")
भिद् इत् औ ङ ध भिदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(यथा०-उभ०-सक०-अजिट् ।) भित् कियद्-
व्यवविदारणम् । न ध भिनत्ति भिन्ने कूजं
नदी । औ भेत्ता । इत् अभिद्त् अमैतुचौत् ।
इति दुर्गादायः ॥